

Jeg er simpelt hen ikke enig i, at belastningen bliver tre gange større på Samsø end i Hørsholm. Der skal jo efterfølgende foretages en kommunal udligning, som vil være medvirken- de til at skabe grundlag for, at belastningen ikke bliver så stor på Samsø, og det er jo også sådan, at grundbidraget udmåles efter skatteprovenu- et i den enkelte kommune.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Wedell-Neergaard har selvfølgelig ret i, at der kommer en udligningsreform. Men vi aner jo ikke, hvad den kommer til at gå ud på, og vi hørte jo under andenbehandlingen meget klart fra ministeren, at der ikke skulle ske en total udligning af brugerbetalingen på sundhedsområ- det, for kommunerne skulle mærke brugerbeta- lingen, og derfor skulle den ikke udlignes fuld- stændigt. Derfor kommer der til at blive store problemer for en række kommuner, som det ser ud lige nu.

Kl. 18.20

Men det, jeg egentlig ville spørge hr. Wedell- Neergaard om, er: Hvor bliver demokratiet af, når det bliver så uigennemskueligt, hvor penge- ne egentlig kommer fra, og hvem det er, der pri- oriterer pengene? Hvis man som borger frem- over er utilfreds med de midler, der er til rådigh- ed på sundhedsområdet, jamen så kan det være ens egen kommune, det kan være nabo- kommunerne, det kan være staten, eller det kan være regionen, man skal have fat i. Det bliver fuldstændig uigennemskueligt, og det bliver det samme på socialområdet. Hvorfor synes De Konservative, det er en god idé at gøre det langt mere besværligt for borgerne?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil først gerne bekræfte fru Line Barfod i, at der kommer en udligningsreform, og at denne udligningsreform vil bløde op på de ting, som hr. Ole Stavad nævner. Men den vil ikke udligne fuldstændigt, der skal stadig være et incitament.

Jeg synes ikke, det bliver mere besværligt for borgerne, og jeg synes heller ikke, det bliver mindre demokratisk. Det vil jo være sådan, at der bliver udmålt et bloktilskud plus et kommunalbidrag plus en takstbetaling, som regionsrå- det har at holde hus med. Det er den økonomi- ske ramme, det skal arbejde inden for, og så får det derudover oven i købet mulighed for at få andel i puljer som et incitament til at skabe be-

stemte ydelser af en bestemt kvalitet for borger- ne.

For regionsrådet bliver det da ikke uigen- nemskueligt, og for borgerne bliver det da heller ikke uigennemskueligt, idet de i kommunerne oplever det på den måde, at de betaler deres kommuneskat, og at en del af det går til sund- hedsvæsenet. Det er den nye og spændende mu- lighed.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, vi har en meget forskellig demokratiop- fattelse. Jeg kan altså ikke se, der er meget de- mokrati i, at man får udmålt nogle penge, som man så skal holde hus med. Demokrati for bor- gerne må da være, at man kan se præcis, hvem er det, man skal gå til, hvis man ønsker, at der skal gives nogle flere penge til et område, og at fordelingen af midlerne i samfundet skal priori- teres anderledes.

Med den model, man laver for økonomien i Danmark i fremtiden, kan man i nogle tilfælde risikere, at det er politikerne i nabokommunen, borgerne skal gå til, fordi det er dem, der har blokeret for, at der kommer penge til sundheds- væsenet. Det er da ikke særlig nemt for borgerne at gøre noget ved det, når det er kommunalpoli- tikere i nabokommunen, man skal have fat i. Men er problemet ikke, at man har været så for- hippet fra regeringens og Dansk Folkepartis side på, at man vil have brugerbetaling og takststy- ring og markedsgørelse af både sundhedsområ- det og socialområdet, at man har fået skruet et makværk af nogle økonomiske modeller sam- men, som gør det fuldstændig uigennemskue- ligt for borgerne at se, hvem det egentlig er, der træffer beslutningerne?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er jo ikke noget nyt i, at Enhedslisten laver et skræmmebillede af markedsgørelse og bru- gerbetaling osv., men det er der jo ikke tale om. Man anvender den helt traditionelle bloktil- skudsmodel for langt hovedparten af finansie- ringen – en model, som vi også kender i dag, og som jo baserer sig på nogle centrale forhandlin- ger.

Men jeg tror, fru Line Barfod har fat i noget meget centralt, nemlig spørgsmålet om, hvor man går hen, hvis der ikke er flere penge. Jeg tror godt, der kan opstå et vist pres på staten for at skaffe flere penge, og jeg tror godt, vi kan op-